

Nr 11 A.

Ankom till riksdagens kansli den 3 mars 1921 kl. 12 m.

Utlåtande, angående regleringen av utgifterna under riksstatens för år 1922 elfte huvudtitel, innefattande anslagen till pensions- och indragningsstaterna.

A. Det civila pensionsväsendet.

1:o) I den till riksdagen den 7 januari innevarande år avlåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behov har Kungl. Maj:t i punkten 1 under elfte huvudtiteln föreslagit riksdagen att höja det under elfte huvudtiteln uppförda ordinarie bestämda anslaget till förvaltningsbidrag till en ny änke- och pupillkassa för civilstaten, nu 35,000 kronor med 15,000 kronor till 50,000 kronor.

*Förvaltningsbidrag till en ny änke- och pupillkassa för civilstaten.
[1.]*

Beträffande de till stöd för denna framställning anförda skälen får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet över finansärenden för den 7 januari 1921 (11 h. t. sid. 1).

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning, hemställer,

att riksdagen må höja det under elfte huvudtiteln uppförda ordinarie bestämda anslaget till förvaltningsbidrag till en ny änke- och pupillkassa för civilstaten, nu 35,000 kronor, med 15,000 kronor till 50,000 kronor.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 8 saml. 9 häft. (Nr 11 A—11 B.) 1

*Förstärkning
av anslaget
till förvalt-
ningsbidrag
till en ny
änke- och
pupillkassa
för civilstaten.*

2:o) I punkt 2 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till förstärkning av det under elfte huvudtiteln uppförda ordinarie bestämda anslaget till förvaltningsbidrag till en ny änke- och pupillkassa för civilstaten å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag, högst 50,000 kronor.

[2.]

Utredningen jämväl i detta ämne återfinnes i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 7 januari 1921 (11 h. t. sid. 1), till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må vinna riksdagens bifall.

*Tilläggspen-
sioner åt vissa
lärarinnor vid
de statsunder-
stödda en-
skilda läroan-
stalterna.*

3:o) Kungl. Maj:t har i punkt 3 under elfte huvudtiteln föreslagit, att riksdagen måtte, i avbidan på proposition angående tilläggs-pensioner åt vissa lärarinnor vid de statsunderstödda enskilda läroanstalterna, för ändamålet beräkna under riksstatens elfte huvudtitel på extra stat för år 1922 ett förslagsanslag å 150,000 kronor.

[3.]

Over denna framställning kommer utskottet framdeles att avgiva utlåtande; vilket utskottet skolat härmed för riksdagen

anmäla.

*Statens an-
stalt för
pensionering
av folkskollä-
rare m. fl.*

4:o) I punkt 4 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit att riksdagen måtte, med uteslutande av det i riksstaten under elfte huvudtiteln uppförda ordinarie anslaget för pensionering av vissa befattningshavare hos hushållningssällskapen m. fl. å 47,000 kronor, öka de under rubriken samma huvudtitel uppförda två ordinarie anslagen »Bidrag till folkskollärares m. fl. pensionering», nu 5,000,000 kronor med 64,000 kronor till 5,064,000 kronor samt »Pensionsavgifter till statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl.», förslagsanslag, nu 3,225,000 kronor med 30,000 kronor till 3,255,000 kronor.

[4.]

Utskottet, som beträffande utredningen i ämnet tillåter sig hänvisa till statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för den 31 december 1920 (11 h. t. sid. 35), hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

5:o) Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts därom i punkt 5 framställda förslag får utskottet, under hänvisning till statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för den 10 december 1920 (11 h. t. sid. 37), hemställa,

Tillfälliga understöd åt pensionerade kronojägare.

[5.]

att riksdagen må å extra stat under elfte huvudtiteln för år 1922 uppföra ett förslagsanslag av 1,800 kronor för utdelande av tillfälliga understöd åt pensionerade kronojägare, under villkor att understöd ej må tilldelas annan än den, som styrker sig vara i behövande omständigheter och antingen erhållit avsked med pension från allmänna indragningsstaten till belopp understigande 500 kronor eller ock under år 1908 erhållit avsked med avkortad pension från anslaget till pensionering av civila tjänstinnehavare, samt att i avseende å understödets storlek iakttages, att detsamma jämte den utgående pensionen icke må tillsammans överstiga 500 kronor.

6:o) Under punkt 6 har Kungl. Maj:tt föreslagit att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 under riksstatens elfte huvudtitel bevilja dels till förbättring av pensioneringen från handelsflottans pensionsanstalt ett förslagsanslag å 31,000 kronor, dels ock till förbättring av pensioneringen inom de tre första klasserna av handelsflottans pensionsanstalt ett förslagsanslag, högst 31,000 kronor.

Förbättring av pensioneringen från handelsflottans pensionsanstalt.

[6.]

Utredningen i detta ämne återfinnes i statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 41), till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

7:o) Med biträdande av Kungl. Maj:ts under punkt 7 framställda förslag får utskottet, under hänvisning till ovannämnda statsrådsprotokoll över handelsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 43), hemställa,

Bidrag till bestridande av förvaltningskostnaderna vid handelsflottans pensionsanstalt.

[7.]

att riksdagen må till bestridande, i enlighet med vad av vederbörande departementschef förordats, av

Bankoutskottets utlåtande Nr 11 A.

förvaltningskostnader vid handelsflottans pensionsanstalt å extra stat för år 1922 under riksstatens elfte huvudtitel anvisa ett förslagsanslag, högst 2,250 kronor.

Tillfälliga understöd åt f. d. befattningshavare vid lotsverket.

[8.]

8:o) I punkt 8 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 under elfte huvudtiteln uppföra ett förslagsanslag å 8,105 kronor för utdelande av tillfälliga understöd åt sådana f. d. befattningshavare vid lotsverket, som pensionerats enligt bestämmelser, äldre än dem, som med 1915 års ingång blivit tillämpliga å personalen vid lotsverket, under villkor:

att understöd ej tilldelas annan än den, som styrker sig vara i behövande omständigheter; samt

att understödet bestämmes till 100 kronor, dock att understödet för den, som i pension jämte pensionsförhöjning uppbär mindre än 250 kronor årligen, skall utgå med det belopp, som erfordras för att understödet och pensionen jämte pensionsförhöjningen tillsammans skola uppgå till 350 kronor, samt att understödet tillsammans med pensionen jämte pensionsförhöjningen icke i något fall må överstiga 550 kronor.

Beträffande den till stöd för framställningen förebragta utredningen får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 44).

Utskottet har ej haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer därför,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning.

B. Det militära pensionsväsendet.

Ersättning till arméns pensionskassa för mistade löneinnehållningar.

[9.]

9:o) I punkt 9 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte öka ordinarie bestämda anslaget till ersättning för mistade löneinnehållningar, nu 4,640 kronor, med 14,381 kronor till 19,021 kronor.

Utredningen i ärendet återfinnes i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 16), till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning.

10:o) Kungl. Maj:t har i punkt 10 föreslagit, att riksdagen måtte *dels* minska ordinarie bestämda anslaget för bidrag till pensionering av änkor och barn efter befäl och underbefäl med vederlikar vid armén, nu 137,658 kronor, med 372 kronor till 137,286 kronor, *dels ock* till förstärkande av det i 1920 och 1921 års riksstater för samma ändamål uppförda anslag å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag, högst 7,307 kronor.

Pensionering av änkor och barn efter befäl och underbefäl med vederlikar vid armén m. m.
[10.]

Utredningen i ärendet återfinnes i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 18), till vilket utskottet hänvisar.

Utskottet, som icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning.

11:o) I punkt 11 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag av 3,500,000 kronor, att användas såväl till upprätthållande av arméns pensionskassas egen pensionering med fastställda pensionsbelopp, mot skyldighet för pensionskassan att avstå de för året densamma tillkommande vederlag för de till statsverket indragna rusthållsavgifterna, som ock till fyllnadspensioner i enlighet med fastställda grunder för sådana pensioners utgående.

Upprätthållande av arméns pensionskassas egen pensionering samt till fyllnadspensioner.
[11.]

Utskottet, som i avseende å utredningen i ämnet tillåter sig hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 19), har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer sålunda,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning.

Tillfälliga
understöd åt
avskedade
underoffi-
cerare och
vederlikar
vid armén.

[12.]

12:o) I punkt 12 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 bevilja ett förslagsanslag av 11,000 kronor för utdelande av tillfälliga understöd åt avskedade underofficerare och vederlikar vid armén i enlighet med de av Kungl. Maj:t med 1907 års riksdag bestämda grunder.

Beträffande den i ämnet framlagda utredningen får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 20).

Motion
II: 115.

I samband härmed har utskottet till behandling förehått en inom andra kammaren av herrar *Leander*, *Holmgren* och *Kloo* väckt, till utskottet hänvisad motion nr 115, däri hemställts, »det riksdagen ville besluta, att de underofficerare vid armén och marinen, som avgått med pension före år 1918, skola i pensionshänseende fullt likställas med de underofficerare, som avgått under nämnda år (1918) och därvid kommit i åtnjutande av den pensionsförbättring, som beslöts av 1919 års lagtima riksdag.»

Beträffande vad i motionen anförts till stöd för detta yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Frågan om en förbättrad pensionering för de underofficerare med vederlikar vid armén och marinen, vilka efter uppnådd pensionsålder avgått från tjänsten före 1918 och därför icke kommit i åtnjutande av den pensionsförhöjning, som beslutades av 1919 års lagtima riksdag, var, såsom i motionen erinrats, föremål för behandling av 1920 års riksdag. Uti sitt i ärendet avgivna utlåtande lämnade utskottet till en början en ingående redogörelse för frågans tidigare behandling. Utskottet uttalade härefter den mening, att de ifrågavarande pensionerna i förhållande till den rådande dyrtiden vore alltför knappt tillmätta, men framhöll, att detsamma vore fallet med en mängd andra pensioner, varefter utskottet, under hänvisning till att frågan om en allmän pensionsreglering syntes komma att inom en ganska nära framtid upptagas till behandling, hemställde, att den då i ämnet föreliggande motionen icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Riksdagen fattade beslut i överensstämmelse med utskottets hemställan.

Vid frågans behandling inom andra kammaren uttalades från flera håll sympatier för det framställda förslaget. Såsom i motionen om-

nämnts, framhöll dåvarande statsministern i ett anförande det behjärtansvärda i motionen, men erinrade, att det också funnes andra grupper av pensionärer, vilka det vore nödvändigt att hava i åtanke, och att man fördenskull vid den undersökning rörande pensionsförhållandena, som vore erforderlig, icke borde stanna endast vid den grupp av pensionärer, som avsetts i motionen. Vanskligheten av att göra en sådan undersökning alltför omfattande vore, att densamma därigenom skulle komma att draga ut på tiden. Om saken ägnades ett allvarligt intresse, syntes det dock vara möjligt att finna en utväg för att skyndsamt bedriva en tillräckligt omfattande utredning, så att resultatet av densamma snarast möjligt kunde framläggas för riksdagen.

Enligt vad utskottet under hand inhämtat, har med anledning av vad sålunda förekommit ävensom av vissa till Kungl. Maj:t inkomna framställningar genom finansdepartementets försorg en utredning igångsatts angående en allmän reglering av pensionerna för f. d. befattningshavare i statens tjänst samt änkor och barn efter sådana befattningshavare.

Det med motionen avsedda syftet finner utskottet behjärtansvärt. Såsom utskottet i sitt förliedet år avgivna utlåtande framhöll, kunna emellertid krav på förbättrade pensionsförhållanden med samma berättigande framställas av en mängd andra pensionärer. Ett bifall till motionen torde därför icke böra ifrågakomma. Utskottet har icke heller haft tillfälle att verkställa någon utredning angående de ekonomiska konsekvenserna av förslagets realiserande. Det i motionen framställda förslaget bör enligt utskottets uppfattning icke prövas och avgöras för sig utan upptagas till behandling först i samband med den ovan berörda frågan om en allmän pensionsreglering. En sådan reglering, varigenom någon förbättring i de för närvarande utgående pensionerna kunde genomföras, vore efter utskottets mening synnerligen önskvärd. Utskottet vill särskilt framhålla vikten av att vid den fortsatta utredningen av frågan särskild uppmärksamhet ägnas åt de grupper av pensionärer — såväl f. d. befattningshavare i statens tjänst som änkor efter sådana befattningshavare — vilka i pensionshänseende äro sämst ställda, och att denna utredning i möjligaste mån påskyndas. Utan att angiva några riktlinjer för utredningens bedrivande vill utskottet emellertid ifrågasätta, huruvida icke av statsfinansiella skäl den pensionsförbättring, som kan komma att beviljas, bör, liksom tidigare för vissa grupper av pensionärer bestämts, fastställas att utgå allenast till sådana pensionärer, vilka styrka sig vara i behövande omständigheter.

Vad angår Kungl. Maj:ts förevarande förslag, har utskottet icke funnit anledning till erinran mot detsamma.

Under återopande av det anförda får utskottet hemställa,

att riksdagen, med avslag å motionen II: 115, må å extra stat för år 1922 bevilja ett förslagsanslag av 11,000 kronor för utdelande av tillfälliga understöd åt avskedade underofficerare och vederlikar vid armén i enlighet med de av Kungl. Maj:t med 1907 års riksdag bestämda grunder.

Tillfällig pensionsförbättring för viss personal vid armén.

[13.]

13:o). I punkt 13 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte *dels* till beredande av pensionsförbättring åt viss personal vid armén i enlighet med de i kungörelsen den 20 augusti 1919 angivna grunder å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag av 675,000 kronor, *dels ock* förklara, att Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, underordnad myndighet må i enlighet med nyssnämnda grunder tilldela personal, som under år 1922 avgår från tjänsten, pensionsförbättring att utgå under pensionstagarens återstående livstid.

Den till stöd för framställningen förebragta utredningen återfinnes i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 21), till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet har icke haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer därför

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågasvarande framställning.

Ytterligare förhöjning i gratialen åt avskedat manskap.

[14.]

14:o). Kungl. Maj:t har i punkt 14 under elfte huvudtiteln föreslagit, att riksdagen måtte öka ordinarie förslagsanslaget till ytterligare förhöjning i gratialen åt avskedat manskap nu 395,000 kronor med kronor 30,000 till 425,000 kronor.

Beträffande den i ärendet förebragta utredningen får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid 23).

Motion II:197.

I samband härmed har utskottet till behandling förehaft en inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Skövde väckt, till utskottet hän-

visad motion nr 197, däri hemställdes, »att riksdagen måtte besluta att åt indelt manskap bevilja pension efter avskedstagandet till belopp av 183 kronor årligen under åldern 50—60 år, 300 kronor årligen under åldern 60—70 år, 500 kronor årligen under åldern över 70 år samt att vederbörande utskott måtte föranstalta om den utredning av de närmare bestämmelserna för pensionens utbetalande, som erfordras vid eventuellt bifall till motionen.»

Beträffande motiveringen hänvisas till motionen.

Frågan om ändrade bestämmelser rörande understöd och pensioner åt avskedat indelt manskap har under de senaste åren flerdigång varit föremål för riksdagens prövning.

Utskottet.

För erhållande av gratial från Vadstena krigsmanshuskassa erfordrades före år 1910 en tjänstetid av minst 25 år. Genom kungörelse den 6 augusti 1909 förordnades, att avsked finge meddelas indelt manskap efter uppnådda 20 tjänstår med rätt att anmälas till underhåll på expektans, så snart den avskedade uppnått 50 års ålder.

Vid 1914 års senare riksdag beslöts en förhöjning i gratialen, så att underhåll till *efter* den 1 januari 1910 avskedat indelt manskap med minst 20 men under 25 tjänstår skulle utgå med följande årliga belopp, nämligen

till den, som fyllt 50 men ej 60 levnadsår, med 61 kronor;

till den, som fyllt 60 levnadsår, med 100 kronor;

till den, som vore född år 1848, med 110 kronor;

till den, som vore född år 1847, med 125 kronor; samt

till den, som vore född tidigare än 1847, med 200 kronor.

Korpraler och vicekorpraler skulle såsom förut erhålla ett årligt tillägg av 24 respektive 12 kronor.

Som begravningshjälp utgick ett belopp av 30 kronor.

Den i och för sig icke synnerligen betydande förhöjning, som av 1914 års riksdag beslöts, beräknades draga en kostnad av 6,307,000 kronor, varav ett konstant årligt anslag å 354,000 kronor skulle utgå under 14 år.

Vidare har vid 1919 års riksdag, på därom av Kungl. Maj:t gjord framställning, den förändring genomförts,

att indelt manskap med minst 20 men under 25 tjänstår, som avskedats *före* den 1 januari 1910 och som styrker sig vara i behövande omständigheter, må från och med den 1 januari 1919 komma i åtnjutande av gratial från Vadstena krigsmanshuskassa enligt samma grunder, som gälla beträffande sådant manskap, som avskedats *efter* nämnda tidpunkt,

att gratial från Vadstena krigsmanshuskassa må från och med den 1 januari 1919 utgå med 200 kronor för varje underhållstagare vid fyllda 67 år, samt

att från Vadstena krigsmanshuskassa enligt gällande bestämmelser utgående korprals- och vicekorpralstillägg må från och med den 1 januari 1919 höjas till 60 kronor respektive 30 kronor för år räknat.

Kostnaderna för ifrågavarande, vid 1919 års riksdag beslutade förändring beräknades uppgå för år 1919 till 344,200 kronor, för år 1920 till 376,400 kronor och för år 1921 till 406,900 kronor.

Motionen innehåller icke några uppgifter å kostnaderna för de föreslagna förhöjningarna i gratialen åt avskedat indelt manskap. Emellertid torde, enligt en av sakkunnig person genom utskottets försorg verkställd överslagsräkning, ett bifall till motionärens förslag medföra en kostnadsökning, som under vart och ett av de närmaste åren enbart för de indelta soldaternas del skulle uppgå till över 2 miljoner kronor. Härtill komme vid bifall till motionen ytterligare kostnader för de indelta båtsmännen.

I betraktande av dessa omständigheter och då förhöjningar av ifrågavarande gratial företagits såväl år 1914 som år 1919, har utskottet, med hänsyn tagen jämväl till nu rådande finansiella förhållanden, ansett sig böra avstyrka bifall till förevarande motion.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer förty,

att riksdagen, med avslag å motionen II:197, må öka ordinarie förslagsanslaget till ytterligare förhöjning i gratialen åt avskedat manskap, nu 395,000 kronor, med 30,000 kronor till 425,000 kronor.

Tillfälligt
understöd åt
f. d. förräds-
vaktmästare.

[15.]

15:o) I punkt 15 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag, högst 1,120 kronor för utdelande av tillfälligt understöd åt f. d. förrädsvaktmästare under villkor:

att understöd ej tilldelas annan än den, som styrker sig vara i behövande omständigheter, samt

att understödet för en var bestämmes till sådant belopp, att det, jämte honom tillkommande gratial från Vadstena krigsmanshuskassa, uppgår till 400 kronor.

Utskottet som beträffande utredningen i ärendet tillåter sig hän-

visa till statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 24), hemställer,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifråga-
varande framställning.

16:o) Med biträdande av Kungl. Maj:ts därom i punkt 16 gjorda förslag får utskottet, under hänvisning till statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 25), hemställa, *Bidrag till flottans pensionskassas gratialfond.*
16.]

att riksdagen måtte öka det å ordinarie stat uppförda bestämda anslaget för bidrag till flottans pensionskassas gratialfond nu 46,200 kronor med 100 kronor till 46,300 kronor.

17:o) Kungl. Maj:t har i punkt 17 under elfte huvudtiteln föreslagit, att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag å 3,400 kronor att användas för utdelande av tillfälliga understöd åt f. d. stammanskap vid marinen (utom båtsmän) och skeppsgossar, vilka pensionerats enligt reglemente för pensionering av flottans och lotsverkets gemenskap den 31 oktober 1879, under villkor: *Tillfälliga understöd åt f. d. stammanskap vid marinen m. fl.*
[17.]

att understöd ej må tilldelas annan än den, som styrker sig vara i behövande omständigheter,

att understöd till manskap, som erhållit pension på grund av uppnådd levnads- och tjänstålder, skall utgå med 200 kronor, samt

att understöd till manskap och skeppsgossar, som erhållit pension på grund av skada eller sjukdom, ådragen under tjänstutövning, må på därom gjord ansökning och efter i varje särskilt fall verkställd prövning av behovet och dess sammanhang med den ådragna skadan eller sjukdomen beviljas, med iakttagande att pensionen och understödet icke må tillsammans överstiga det belopp, som skolat utgå såsom livränta vid tillämpning av förordningen den 18 juni 1909 angående ersättning i anledning av kroppsskada, ådragen under militärtjänstgöring.

Den till stöd för framställningen förebrogta utredningen återfinnes i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920, (11 h. t. sid. 27) till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning
må av riksdagen bifallas.

Tillfälliga
understöd åt
f. d. daglönare
vid marinen.

[18.]

18:o) I punkt 18 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit att riksdagen måtte å extra stat för år 1922 uppföra ett förslagsanslag av 12,605 kronor för utdelande av tillfälliga understöd åt f. d. förmän bland daglönare, sjukvaktare och övriga daglönare vid marinen, vilka pensionerats enligt bestämmelser, äldre än dem, som meddelats genom kungörelsen den 25 november 1910, under villkor:

att understöd ej tilldelas annan än den, som styrker sig vara i behövande omständigheter, samt

att understödet bestämmes för den, som, utan att erhålla invalidunderhåll, i pension från flottans pensionskassa uppbär mindre än 200 kronor årligen, till det belopp, som erfordras för att understödet och pensionen tillsammans skola uppgå till 300 kronor, för den, som i sådan pension eller i dylik pension jämte invalidunderhåll åtnjuter tillhopa från och med 200 kronor till och med 307 kronor årligen, till 100 kronor samt för den, som i sådan pension bekommer 400 kronor eller 500 kronor årligen, till 50 kronor.

Även i fråga om den till stöd för denna framställning förebragta utredningen får utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 28).

Utskottet, som ej haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag, hemställer,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

Tillfällig
pensions-
förbättring för
viss personal
vid marinen.

[19.]

19:o) I punkt 19 under elfte huvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit, att riksdagen måtte, *dels* till beredande av pensionsförbättring åt viss personal vid marinen i enlighet med de i kungörelsen den 29 augusti 1919 angivna grunder å extra stat för år 1922 anvisa ett förslagsanslag av 150,000 kronor, *dels ock* förklara, att Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bestämmande, underordnad myndighet må i enlighet med nyssnämnda grunder tilldela personal, som under år 1922 avgår från tjänsten, pensionsförbättring att utgå under pensionstagarnas återstående livstid.

Utredningen jämväl i detta ämne återfinnes i meranämnda statsrådsprotokoll över försvarsärenden för den 17 december 1920 (11 h. t. sid. 30), till vilket utskottet får hänvisa.

Utskottet har ej haft något att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer sålunda,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning må av riksdagen bifallas.

C. Allmänna indragningsstaten.

20:o) Kungl. Maj:t har i punkt 20 under elfte huvudtiteln föreslagit riksdagen, att det å ordinarie stat uppförda förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten måtte sänkas med 73 kronor eller från 2,315,574 kronor till 2,315,501 kronor.

*Anslaget
till allmänna
indragnings-
staten.
[20.]*

Chefen för finansdepartementet har till statsrådsprotokollet över finansärenden den 7 januari 1921 anfört följande:

»Förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten är i riksstaten för år 1921 upptaget till 2,315,574 kronor.

Utgifterna från detta anslag hava nedannämnda år uppgått till i runda tal följande belopp:

år 1904.....	kronor 2,299,200
» 1905.....	» 2,403,800
» 1906.....	» 2,488,900
» 1907.....	» 2,596,600
» 1908	» 2,609,600
» 1909.....	» 2,483,200
» 1910	» 2,420,000
» 1911.....	» 2,336,200
» 1912.....	» 2,208,600
» 1913.....	» 2,139,900
» 1914	» 2,026,500
» 1915.....	» 1,910,200
» 1916.....	» 1,849,500
» 1917.....	» 1,997,400
» 1918.....	» 2,269,500
» 1919.....	» 2,276,900.

Härjämte tillåter jag mig anmärka, att anslaget, som för år 1917 utgick med ett belopp av 2,013,935 kronor blivit höjt för år 1918 till 2,315,581 kronor. För år 1919 var det upptaget till nära nog samma belopp eller till 2,315,623 kronor. Nämnda förhöjning i anslaget berodde därpå, att anslagets utgifissida tillförts vissa betydande nya poster, som

beräknades för ett vart av åren 1918 och 1919 uppgå till sammanlagt omkring 600,000 kronor. Då emellertid av äldre utgifter från anslaget beräknades bortfalla ett belopp av omkring 300,000 kronor, blev anslagsförhöjningen begränsad till ett lika stort belopp. För år 1921 har anslaget, såsom ovan nämnts, upptagits till 2,315,574 kronor.

Jag finner icke anledning för närvarande föreslå annan ändring i anslagets belopp än som erfordras för utjämnande av riksstatens slutsumma, för vilket ändamål anslaget torde upptagas med ett belopp av 2,315,501 kronor.»

Utskottet hemställer,

att riksdagen må sänka det å ordinarie stat uppförda förslagsanslaget till allmänna indragningsstaten med 73 kronor eller från 2,315,574 kronor till 2,315,501 kronor; dock med rätt för statsutskottet att vid uppgörande av förslag till riksstat för år 1922 i anslagets slutsumma vidtaga den jämkning, som för jämnande av riksstatens slutsumma kan finnas erforderlig.

Ang.
ordinarie
anslag.

21:o) Beträffande de ordinarie anslag, som icke blivit här ovan särskilt omförmälda, har någon förändring icke ifrågasatts; och får utskottet alltså hemställa,

att samtliga de ordinarie anslag, under denna huvudtitel, i avseende å vilka förändring icke blivit här ovan ifrågasatt, må i 1922 års riksstat upptagas med oförändrade belopp.

Stockholm den 3 mars 1921.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Reservation

vid punkt 14:o): (ang. ytterligare förhöjning i gratialen åt avskedad manskap)
av herr Bäcklund.